

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - tel. 83-177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - tel. 414646

Polletna naročnina L. 1.750

Letna naročnina L. 3.500

Letna inozemstvo L. 4.500

Poštno čekovni račun: št. 24/12410

Leto XXV. - Štev. 25 (1257)

Gorica - četrtek, 21. junija 1973 - Trst

Posamezna številka L. 80

Resnico proglašajo za laž

Pod naslovom »Lažne vesti in trditve« je ljubljanski dnevnik Delo objavil 13. junija, da je »senat okrožnega sodišča v Zagrebu danes (tj. 12. junija, op. ur.) za trajno prepovedal 12. številko Glasa koncila z dne 10. junija letos, ki ga izdaja zagrebska nadškofija. Sodišče je izdalo sodno prepoved zaradi članka "Srečanje upanja" in "Klic razkropljenih grškokatolikov". Po mnenju sodišča vsebujeta ta dva članka lažne, alarmantne in potvorne vesti in trditve. Glas koncila je med drugim v tej številki pisal o problemih katoliške Cerkve v LR Romuniji na provokativen in tendenciozen način, hoteč s tem vznemirjati naše vernike in kaliti odnose med prijateljskima socialističnima državama.

Čeprav je bila 12. številka Glasa koncila zaplenjena, pa je po pošti le srečno prekoračila mejo in prišla tudi v naše roke. Z zanikanjem smo prebrali obtožena članka in se spraševali, kaj je v njih takega, da vzbujajo alarm in kalijo odnose med dvema prijateljskima državama.

Vse, kar je napisano, so zgolj dejstva, ki jih ni mogoče zanikati, saj so že del polpretekle zgodovine. V Jugoslaviji se očitno resnice, ki meče senco na neki bratski (beri komunistični) režim, ne sme objaviti. Še več, tako resnico se proglašajo za laž in izzivajo.

Da bodo bralci sami lahko presodili, kako resnica bo v oči, objavljamo oba osporovana članka v celoti.

KLIC RAZKROPLJENIH GRKOKATOLIKOV

Ob nedavnem obisku romunskega predsednika Ceausescuja v Italiji je voditelj skupnosti romunskih katoličanov grškega obreda, ki živijo v Rimu, izročil italijanskemu ministrskemu predsedniku Andreottiju pismeno poročilo o položaju katoliške Cerkve vzhodnega obreda v Romuniji. V poročilu je rečeno, da je ta Cerkve do leta 1948, ko je bila proti volji svoje zakonite hierarhije uradno priključena romunskemu pravoslavnu patriarhatu, štela 6 škofij, 200 župnij in 1.600.000 vernikov. Ti verniki so kljub temu ostali zvesti Sv. Sedežu v Rimu. Zanimanje njihovega obstoja je v nasprotju z romunsko državno ustavo, ki jamči svobodo vesti in veroizpovedi.

Danes naj bi bilo teh romunskih katoličanov vzhodnega obreda še od 700.000 do enega milijona, duhovnikov, ki morajo le tajno izvrševati svojo službo, 600, škofov pa, ki so bili tajno posvečeni in jih država zato ne priznava, pet.

Drugi članek v Glasu koncila nosi naslov »Srečanje upanja« (Susret nade). V prvem delu je podano poročilo o obisku Ceausescuja 26. maja pri sv. očetu v Vatikanu. V 25 minutah osebnega srečanja papeža z romunskim predsednikom — pravi pisec — se gotovo ni moglo natančneje govoriti o problemih, ki tarejo Cerkve v Romuniji. Toda že to, da je do tega srečanja sploh prišlo, je velik znak upanja za v bodoče. Nato pa pisec v drugem delu članka poda sedanjí položaj katoliške Cerkve v Romuniji, kar je tako razburilo sodnike zagrebskega okrožnega sodišča, da so 12. številko Glasa koncila kratkoma zaplenili.

NEDOTAKLJIVI PROBLEM ROMUNSKIH GRKOKATOLIKOV

Najbolj občutljivi problem Cerkve v Romuniji je vprašanje grškokatolikov. 1. novembra 1948 je bila grškokatoliška Cerkve nasilno priključena romunski pravoslavni Cerkvi. Za ta dan je bil v mestu Cluj sklican sinodalni posvet grškokatoliške Cerkve, ki ga pa niso pripravili grškokatoliški škofje. Predsednik zborovanja — ne izbran od Cerkve, temveč imenovan od oblasti — je bil duhovnik Trajan Belascu. Ta je prebral govor, v katerem je bila postavljena zahteva, da se grškokatoliška Cerkve podredi romunskemu pravoslavnu patriarhu in da se prekinejo vezi z Vatikanom. Po govoru je prišlo do kratke

debate, ki pa se ni mogla razviti, ker so nekateri od navzočih takoj postavili zahtevo, da se predlog duhovnika Belascuja sprejme. Nato je bila uradno proglašena unija z romunskim patriarhom.

Papeški nuncij pri romunski vladi O'Hara je sicer takoj protestiral zoper ta samovoljni ukrep pri romunskem zunanjem ministru, a brez uspeha. Takoj nato je bilo vseh šest grškokatoliških škofov vrženih v ječo, kjer so drug za drugim umrli. Ista usoda je zadelo vse tiste grškokatoliške duhovnike, ki so odklonili unijo z romunsko pravoslavno Cerkvijo.

Leta 1950 je Romunija prekinila odnose z Vatikanom, zaradi česar je moral apostolski nuncij O'Hara zapustiti državo. Pred svojim odhodom je še tajno posvetil v škofo pet duhovnikov grškokatoliškega in tri duhovnike latinskega obreda, a romunska vlada vse do sedaj te posvetitve ne priznava in ti škofje svojega poslanstva ne morejo izvrševati.

Po zadnjem koncilu je prišlo do nekkih stikov med romunskimi oblastmi in Vatikanom. Tako se je mogel leta 1965 udeležiti zadnjega dela zasedanja II. vatikanskega koncila škof Plesca. Dva druga škofa, sicer uradno nepriznana, Schubert in Boros sta že dvakrat, leta 1969 in leta 1971 obiskala sv. očeta. Na povabilo romunskega patriarha Justiniana sta prišla v Bukarešto na obisk duhovnika Hamer in Duprey v imenu Tajništva za zedinjenje kristjanov. Romunski zunanji minister Maurer je leta 1968 obiskal v Vatikanu papeža Pavla VI. Sad tega srečanja je bilo dovoljenje za škofa latinskega obreda Aarona Martona, da se lahko svobodno giblje v območju svoje škofije Alba Julija. Prej je bil namreč konfiniran v svojem škofijskem dvorecu.

Zdi se, da romunska vlada do katoliške Cerkve latinskega obreda ni več tako sovražno razpoložena. Od petih škofij je uradno zasedena, kot smo omenili, le tista v Alba Juliji. Ostale štiri so brez škofov, ker škofje Plesca, Boros, Schubert in Duma svoje službe ne smejo vršiti. Katoličanov latinskega obreda je bilo leta 1948 1.300.000; sedaj naj bi jih bilo še en milijon.

Vatikanu je mnogo na tem, da bi se kako rešil vsaj problem latinskih škofij v Romuniji, kajti po izjavi Tajništva za zedinjenje je zaenkrat nemogoče upati na kakršen koli sporazum glede grškokatoliške Cerkve v Romuniji. Romunski patriarh je ponovno dal vedeti, da je pripravljen za vsak stik z Vatikanom pod pogojem, da se ne načenja vprašanja grškokatolikov. Ti so po njegovem mnenju dokončno postali del romunske pravoslavne Cerkve.

Ko je Glas koncila te vesti priobčil, in ki popolnoma držijo, je bil zaplenjen. In to naj bi bila svoboda tiska in poročanja v Jugoslaviji!

Fanfani - novi tajnik Krščanske demokracije

V nedeljo 17. junija se je sestel narodni svet italijanske Krščanske demokracije z namenom, da izbere novega glavnega tajnika stranke. Kot je bilo že prej dogovorjeno, so zbrani delegati soglasno za to mesto izvolili senatorja Amintoreja Fanfanija. Zaradi te izvolitve je Fanfani odložil predsedstvo senata, ki mu je že nekaj let načeloval.

Fanfani je že enkrat bil tajnik stranke in to v letih 1954 do 1959. Tedaj ga je zrušil Moro. Fanfani je znan po svoji ambicioznosti in sposobnosti za politično igro. Čeprav ni v vrstah stranke preveč priljubljen, pa je njegov vpliv tako velik, da morajo vsi z njegovimi stališči računati.

Pri zadnjih volitvah za predsednika italijanske republike je bil kandidat KD, a ni uspel, ker ga je levo krilo v stranki bojkotiralo. Tako je bil po 23. glasovanju izvoljen Leone.

Deset let pri krmilu Cerkve

Dne 21. junija 1963 je bil izvoljen — kot je bilo pričakovati — za naslednika nepozabnega Janeza XXIII. na papeškem prestolu milanski nadškof Janez Krstnik Montini, ki si je nadel ime Pavel VI.

V svojem nastopnem govoru je napovedal, da bo vsebina njegovega pontifikata nadaljevanje II. vatikanskega koncila. Temu programu je ostal vseh deset let svoje papeške službe zvest, čeprav ni bilo vedno lahko, kajti napačno pojmovanje koncilskih odlokov

je sprožilo v Cerkvi val oporečnosti in samosvojega pojmovanja krščanstva.

Sv. očetu je treba priznati, da je v določenih trenutkih pokazal veliko mero poguma in odločnosti, pa čeprav se je izpostavil raznim kritikam in postavil na kocko svojo popularnost. Spomnimo se le odločnega stališča, ki ga je zavzel glede urejevanja rojstev in celibata duhovnikov.

Dve encikliki je posvetil obrambi resnice proti pojavljajočim se dogmatičnim zmotam in moralnim problemom. Prva »Mysterium Fidei« (1965) se je nanašala na sv. Evharistijo, druga »Humanae vitae« (1968) pa je dala jasne smernice glede zakonskega življenja.

Da bi duh koncila čim bolj prodril med vernike, je po končanem koncilu oznanil »Leto vere«, nedavno pa tudi »sveto leto« postavil v službo istega namena.

Kristusova Cerkve, njena rast, služba ljudem in notranja obnove pomeni srčiko njegove službe. Enciklika »Ecclesiam suam« (1964) je njegova izpoved o ustanovi, ki ji je postavljen za vodnika.

»Da bi bili vsi eno«, ostaja prav tako njegova življenjska skrb kot je bila to skrb Janeza XXIII. Njegova srečanja s patriarhom

Atenagorom in drugimi voditelji krščanskih Cerkva pričajo, da zanj ekumenizem ni prazna beseda.

Prav tako je skušal v desetih letih svoje službe olajšati položaj Cerkve povsod, kjer je bila v stiski. Sad teh prizadevanj je bil podpis protokola z Jugoslavijo, sporazum o ureditvi poljskih škofij na priključenem ozemlju, pogajanja za normalizacijo cerkvene življenja na Madžarskem in Češkoslovaškem. Pavel VI. se je ves čas zavedal, da je te vrste delo zelo delikatno, zato se je pri tem posluževal diplomatskih stikov in gradil na potrpežljivosti, ki zaupa v božjo pomoč.

In še eno značilno potezo moramo omeniti v zvezi s Pavlovim pontifikatom: njegovo silno zavzetost za mir in socialno blaginjo narodov. Sad te zavzetosti sta dve socialni okrožnici: »Populorum progressio« in »Octogesima adveniensi«. O miru govori skoro vsako nedeljo, ko se na oknu sreča z zbranimi verniki na trgu sv. Petra. Vietnam, Bližnji vzhod, Biafra, Irska so imena, ki jih je že tolikokrat v svoji zaskrbljenosti izgovoril. Gre za mir, ki ne sme biti le odsotnost vojne, ampak skupno iskanje napredka v pravičnosti in krščanski ljubezni.

—jk

Dr. Štoka ponovno izvoljen

Veseli smo, resnično veseli. Dr. Drago Štoka, ki je Slovence tako uspešno zastopal v zadnjem deželnem svetu Furlanije-Juljske Benečije, je bil na zadnjih deželnih volitvah preteklo nedeljo kot nosilec liste Slovenske skupnosti ponovno izvoljen. Poleg tega je prejel 2.132 prednostnih glasov.

Če pomislimo, da se je od Slovencev, ki so nastopili na italijanskih levčarskih listah, uveljavil kot kandidat komunistične partije edinole dolinski župan Dušan Lovriha (prejel je 3.446 preferenčnih glasov), potem postaneta samostojni nastop Slovenske liste in njena uveljavitev še bolj pomembna v bodoči politični borbi za pravice slovenske narodnosti v Italiji.

Slovenska skupnost je nastopila v dveh volivnih okrožjih: v tržaškem in goriškem. V prvem je prejela 7.191 glasov, v drugem 2.989 glasov, skupaj 10.180 ali 1,3 %. Z ozirom na prejšnje volitve leta 1968 je rahlo nazadovala, saj je v tržaškem prejela 7.816 glasov, v goriškem pa 3.025, skupaj torej 10.841 glasov ali 1,4 %. Osip je torej 625 glasov. Zdi se nam, da je temu krivo zlasti upadanje rojstne sile po naših družinah. Starejši umirajo, mladih pa ni, da bi jih nadomestili. V tem oziru vabijo pričujoče številke k resnemu razmišljanju.

OSTALI REZULTATI

Kot najmočnejša sila je znova izšla iz volitev Krščanska demokracija, čeprav nekaj oslABLJENA, saj si je osvojila le 26 sedežev namesto prejšnjih 29. Prejela je 315.199 glasov (pred petimi leti 344.055, v odstotkih 39,7 % (leta 1968 44,9 %). V tržaškem okrožju je zanj glasovalo 66.373 volivcev, v goriškem pa 37.309.

Druga najbolj močna politična

sila v deželi so komunisti. Prejeli so 13 sedežev; prej so jih imeli 12. Nekoliko so se okrepili na račun socialistične stranke proletarske enotnosti (PSIUP), ki je ni več in je svoje glasove usmerila zlasti proti komunistom. Komunisti so prejeli 166.018 glasov (leta 1968 153.927 glasov; v odstotkih 20,9 odstotka oz. 20,1 %). V tržaškem volivnem okrožju imajo 4 izvoljene predstavnike, v goriškem dva. Prejeli so v prvem okrožju 50.997 glasov, v drugem pa 26.617.

Dobro so se na splošno odrezali socialisti, ne pa slovenski kandidati, ki so se dali kot vaba vključiti na njihovo listo. V tržaškem okrožju imajo le enega predstavnika, prav tako na Goriškem. V Trstu je zanje glasovalo 17.241, v Gorici pa 10.021 volivcev. V vsej deželi so prejeli 8 sedežev in 97.289 glasov, kar znaša 12,2 %.

Socialdemokrati (PSDI) bodo imeli v bodoče 4 sedeže. Zanje je glasovalo 64.947 volivcev, tj. 8,2 odstotka. V Trstu je bil na njihovi listi izvoljen prof. Lonza.

Neofašisti so se okrepili za en sedež: od treh so prišli na štiri. V vsej deželi so prejeli 59.537 glasov (7,5 %; leta 1968 39.198 ali 5,1 %). Na Tržaškem je zanje glasovalo 26.758 volivcev, na Goriškem 6.519.

Liberalci so nazadovali od treh sedežev na dva, v glasovih pa od 37.092 v letu 1968 na 28.941, kar znaša 3,6 %.

Tudi Furlansko gibanje je izgubilo eno mesto; ostala sta mu dva sedeža. Prejelo je 23.629 glasov (3 %).

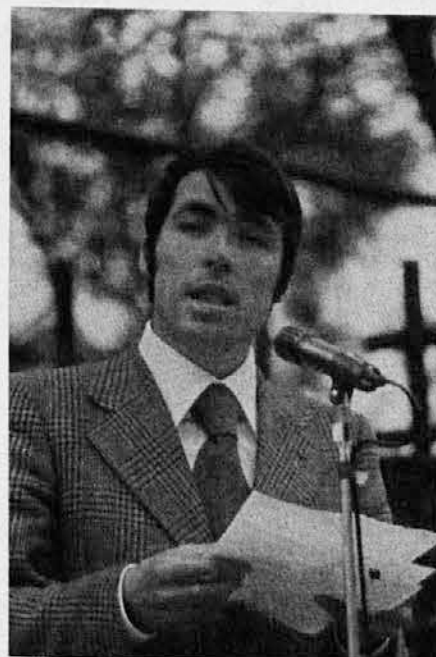
S pomočjo ostankov so si republikanci priborili en sedež, ki so ga že do sedaj imeli. Prejeli so 21.302 glasova, tj. 2,7 %.

Brez sedeža je ostalo Gibanje za neodvisnost tržaškega ozemlja. Dobilo je 4.683 glasov (0,6 %).

SESTAVA NOVEGA DEŽELNEGA SVETA

Kot prejšnji, bo imel tudi bodoči deželni svet 61 sedežev. Ti bodo tako razdeljeni: Krščanska demokracija 26 (prej 29), komunisti 13 (12), socialisti 8, socialdemokrati 4, MSI (neofašisti) 4 (3), liberalci 2 (3), Furlansko gibanje 2 (3), republikanci 1 (1), Slovenska skupnost 1 (1).

V zadnjem obdobju je bila v deželi na vladi leva sredina (KD, PSI, PSDI in PRI), podpirala pa jo je navadno tudi Slovenska skupnost. V celoti je imela na voljo 36 svetovalcev in še od Slovenske skupnosti. Ta vladna večina se bo v novem svetu še okrepila, saj jo bo podpiralo 39 svetovalcev, pa tudi na slovenskega lahko računala če bo imela nova vlada posluš za slovenske potrebe.

Dr. Drago Štoka bo tudi v naslednji zakonodajni dobi zastopal slovenske koristi v deželnem zboru Furlanije-Juljske krajine

EVANGELIZACIJA IN ZAKRAMENTI

Pretekli teden je v Rimu zasedala Italijanska škofovska konferenca. Kot glavni predmet razpravljanja je imela temo: »Evangelizacija in zakramenti«. To je namreč tudi tema, ki so jo sprejeli za celotno Cerkev v Italiji kot program dušnopastirskemu delu v naslednjih treh letih. Vsa dušnopastirska prizadevanja naj bi šla za tem, da se s primernim oznanjevanjem božje besede utrdi vera v božje razodetje, po veri pa naj se doseže bolj osebnostno in odgovorno prejetje sv. zakramentov.

Toda poraja se vprašanje, zakaj prav takšna tema in takšen program? Odgovor ni težak. Na praznik sv. Trojice preteklo nedeljo smo brali odlomek iz sv. Mateja, kako se je Jezus prikazal učencem po svojem vstajenju in jim dal poslednja naročila: »Pojdite torej in učite vse narode: krščajte jih v imenu Očeta in Sina in Sv. Duha...« S tem je Jezus nakazal ne samo učencem, temveč Cerkvi vseh časov, kakšna je njena naloga: Učiti in deliti zakramente.

To je Cerkev zmeraj delala. Mi se vprašujemo, kako to nalogo opravljati danes, kako učiti sedanjega človeka. Zdi se namreč, da so bili dosednji načini oznanjevanja božje besede premalo učinkoviti. Zaradi tega gre danes v Cerkev za to, kako najti nove načine in nove oblike pri podajanju starih resnic in pa katere resnice bolj poudarjati pred sodobnim človekom, ki je po svoji miselnosti in po svoji človeški zavzetosti različen od človeka prejšnjih časov. To velja zlasti za človeka v industrializiranih deželah. Evangelizacija pomeni torej iskanje novih načinov pri podajanju božje besede in iskanje tistih resnic, ki so bolj potrebne in bolj dostopne sodobnemu človeku in prihodnjim rodovom. Stvarno gre pri tem za več problemov.

KATEHIZACIJA KRISTJANOV

To je pouk o krščanskih resnicah. Pri tem gre za predšolske otroke, za šolsko mladino, za odrasčajoče, za odrasle; za predzakonski pouk in za pouk zakoncev; za razlago verskih resnic starejšim in stariim.

Danes vemo, da ne moremo govoriti vsem na enak način in vsem poudarjati istih resnic. Potrebna je selekcija. To se pravi, da so potrebni primerni katekizmi ali učbeniki, ki jih še nimamo. Zato je bila prva skrb italijanskih škofov prav katehizacija. Začetki s predšolskimi otroki in napovedati poseben katekizem zanje. Seveda bodo morali nadaljevati še za ostale kristjane. Prenovila naj bi se torej celotna katehizacija.

PRIDIGANJE

S tem mislimo na razlago božje besede pri verskih obredih, posebno med nedeljsko mašo. Tudi tu se javlja danes vprašanje, kako govoriti vernikom in o čem, da bo razlaga nedeljskih beril bolj učinkovita. Poskuša se že to in ono, v Italiji in še bolj drugod, posebno v Nemčiji in na Holandskem. Toda kaj je varno in sprejemljivo in kaj je tvegano ali celo škodljivo pri takih poskusih? Na vprašanje ni lahko vnaprej odgovoriti. Praksa bo pokazala.

SPONTANE SKUPINE

Italijanski škofje so iz ankete ugotovili, da v celi državi močno upada organizacijsko življenje med verniki. To se pravi, da nekdanje verske organizacije ne vlečejo (bratovščine, Marijine družbe, Katoliška akcija, razne organizirane oblike apostolata in drugo). Nasprotno pa je opaziti velik porast tako imenovanih spontanah skupin.

Gre za vernike, ki se brez organizacijskih obveznosti zbirajo v manjše skupine ali sami ali skupaj s kakim duhovnikom, da govorijo in razpravljajo o verskih vprašanjih, največkrat v zvezi s sv. pismom. Takšne skupine naj bi bile »znane časa«, ki v njem živimo. Gre sedaj, kako takšne skupine vrednotiti, kako jih vskladiti z življenjem Cerkve, kako jih vključiti v dušno pastirsko prenovitev.

DRUŽINSKA SREČANJA

Med spontanimi skupinami so se posebej obnesla družinska srečanja. Pri tem gre za zakonske pare, ki se spontano srečujejo na določenih krajih, največkrat pri kaki zakonski dvojici, da med seboj razpravljajo o svojih zakonskih in družinskih problemih. Gre za neke vrste verske klube, ki nastajajo posebno po mestih, kjer je sicer družabno in prijateljsko življenje tako redko in težko.

PASTORACIJA MED DELAVCI

Tudi delavci so del božjega ljudstva, tudi zanje je Kristus umrl; potrebno je, da

tudi delavci spoznajo Kristusa, saj je bil »sin tesarja« iz Nazareta. Ob tem vprašanju so škofje morali ugotoviti, da se pravzaprav v Italiji za delavce kot take v verskem oziru malo naredi.

ACLI (Associazione cattolica lavoratori italiani), ki naj bi bila organizacija katoliških delavcev, ustanovljena prav z namenom, da goji med njimi krščansko gledanje in vrednotenje delavskih problemov, in ki naj bi delavcem pomagala tudi do globljega krščanskega življenja, je zašla v težko krizo, ker so v njej zmagale marksistične ideje. Morali bi pokristjaniti delavsko okolje, toda zgodilo se je, da so marksisti nje katehizirali. Italijanska Cerkev stoji zato pred skoro nerešljivim problemom, kako približati delavstvu evangelij.

Nakazali smo torej nekaj problemov sodobne evangelizacije italijanske družbe. Pozneje bomo spregovorili še o problemu zakramentalnega življenja v današnji Italiji.

K. H.

Naše slovenstvo v luči deželnih volitev

V našem časopisu smo ob nedeljskih deželnih volitvah poudarjali, da gre za edinstveno priložnost, ko lahko pred svetom pokažemo, da na Tržaškem in Goriškem živimo Slovenci in da želimo kot taki tudi ostati.

Poudarili smo tudi, da mora biti prva skrb narodne manjšine skrb za narodni obstanek; svetovne in vsedrjavne probleme bi narodna manjšina morala prepuščati drugim, ki ni ogrožen njihov narodni obstoj. To bi moralo veljati v največji meri za nas primorske Slovence, saj so naši možje in fantje in z njimi vse naše ljudstvo šil v osvobodilni boj predvsem z idealom narodne svobode. Zvestoba idealom osvobodilnega boja bi morala biti v prvi vrsti zvestoba slovenstvu.

Toda kaj so pokazale nedeljske volitve? Izpričale so, da večina slovenskih volivcev ne čuti več slovensko. Čutiljo se komuniste, socialiste, celo demokristjane, ne pa Slovence.

Zato so vredni tem večjega priznanja tisti, ki so se za Slovensko listo borili,

Smrt velikega prijatelja Slovencev

V Twistednu pri Kevelaerju v Zahodni Nemčiji je umrl 13. maja prelat Avgust Hegenkötter, star 88 let. Bil je velik prijatelj in dober prijatelj Slovencev, saj je med slovenskimi izseljenci dušnopastirsko deloval nad 60 let.

Ko je bil v bogoslovju v Münstru, je zvedel, da živi na rensko-vestfalskem področju v industrijskih predelih okoli 50.000 Slovencev, ki so bili zaposleni v rudnikih. Ker niso znali nemškega jezika, je začel župnik Köster v Hambornu iskati duhovnike, ki bi bili večji slovenščine. Tedaj se je priglasilo deset bogoslovcev, a le dva sta v učenju slovenščine — ki je za Nemce trd oroh — vztrajala do konca, med njimi pok. Avgust Hegenkötter.

Po novi maši leta 1908 je prvkrat obiskal Slovenijo, da se doobra nauči slovenščine. Za učitelja mu je bil franciškanski pater Janez Žurga v Kamniku.

Nato se je vrnil v Vestfalijo in postal kaplan v Mors-Meerbeeku na levem bregu reke Ren, kjer je tedaj živel okrog 3.000 Slovencev, v glavnem iz Zagorja in Trbovlja. Vsako nedeljo je imel zanje službo božjo s slovensko pridigo. Zanje je ustanovil Bratovščino sv. rožnega venca, Društvo sv. Barbare in slovensko pevsko društvo.

Po 13 letih je postal župnik v Ossenbergu, pa še naprej skrbel za Slovence v münsterski in paderbornski škofiji, ker ni

bilo drugih slovenskih izseljenskih duhovnikov. Leta 1932 ga je münsterski škof poslal v Beograd, da bi se naučil še srbohrvaščine, ruščine in ukrajinščine.

Vse to mu je med zadnjo svetovno vojno prav prišlo, ko je bilo v Nemčiji toliko raznih narodnosti po taboriščih, v ujetništvu in na prisilnem delu. Kmalu je zvedel za preseljene Slovence iz breziškega in krškega okraja ter jih začel obiskovati. To svoje delo je opisal v knjižici »Moje delo med Slovinci«, ki je izšla v Ljubljani leta 1970.

Po naročilu apostolskega nuncija Orseniga v Berlinu je preobleden v trgovskega potnika jeseni leta 1941 obiskal v Mariboru škofa dr. Ivana Tomažiča, ki mu je dal dragocene podatke o trpljenju slovenskega naroda pod nacisti. Tako je prišel papeški nuncij do izvirnega poročila ter ga takoj poslal po zanesljivi poti sv. očetu Piju XII. v Rim.

V že omenjeni knjižici »Moje delo med Slovinci« je Hegenkötter med drugim zapisal: »Bogu sem neizmerno hvaležen za posebno milost, da sem mogel in smel dušnopastirsko delovati med Slovinci. Nikoli ne bom pozabil ganljivih srečanj s slovenskimi trpnici po številnih taboriščih. Neomajna vera v Boga in otroška ljubezen do božje Matere — to dvojje jim je dajalo moč, da so vztrajali in se po hudih preizkušnjah vrnili v domovino...«

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

Naši misijonarji na oddihu doma

Pomladanski in poletni čas je primeren za oddih tudi za naše misijonarje. Nekateri izmed njih že dolgo niso videli domovine, pa so tako potrebni njenega zdravja. Ali ne pravi Cankar: »Domovina, ti si kakor zdravje!«

Zaradi bolehnosti se je morala vrniti z Madagaskarja zaslužna misijonska zdravnica s. dr. Justina Rojc. Dokler se ne bo mogla vrniti na misijonsko polje, bo pomagala zdravstvenim delavcem v domovini.

Zdravit se je prišel v domovino tudi Silvo Česnik po petih letih plodovitega in uspešnega dela na Madagaskarju. Bolj kot za zdravljenje porablja svoj dopust za širjenje misijonske misli, posebno na Primorskem. Mladina ga povsod spremlja z odprtimi srcem.

Utrujen od več kot 30 letnega misijonskega dela v Indiji se je vsaj za nekaj časa vrnil v domovino p. Lojze Demšar, eden najbolj zaslužnih jezuitskih misijonarjev v Bengaliji. Preveč je bilo vsega dela za njegovo sicer trdno srce. Rad bi šel nazaj, če se pozdravi; rad pa bo pomagal tudi pri misijonskem delu v domovini.

V Žabnice na Koroškem se je za nekaj časa vrnil k svoji hudo bolni materi p. Janez Ehrlich SJ, prav tako misijonar v Indiji.

Pričakuje se tudi prihod črne misijonske sestre z Madagaskarja, kjer delujejo slovenske usmiljenke. Svoj obisk je napovedal tudi škof iz Brazilije, kjer deluje slovenski misijonar Zakrajšek.

Posvečenje slovenskega misijonarja iz Zambije

Jezuitski bogoslovec Stanko Rozman, ki je že več let preživel kot misijonar v Zam-

biji, nato pa nadaljeval bogoslovne študije v Kanadi, bo letos prejel 29. junija na praznik sv. Petra in Pavla skupaj z drugimi slovenskimi bogoslovci mašniško posvečenje v ljubljanski stolnici. Po novi maši v Sloveniji se bo vrnil v Kanado, kjer bo imel ponovitev nove maše 19. avgusta v Torontu. Potem ga čaka v istem mestu še zadnje leto bogoslovja, nakar se bo vrnil v slovenski misijon v Zambiji.

ZA KMETOVALCE

Motorna turbo škropilnica

V vinogradništvu, sadjarstvu in poljskih kulturah s pridom uporabljajo motorne turbo škropilnice, ki delujejo tako, da močan zračni tok potegne tekočino iz cevi in jo razprši ob silovitemu metu v zelo drobne kabljice. Taka škropilnica nima tlačilke pač pa le ventilator, ki potiska zrak mimo iztočne šobe s hitrostjo 100 m na sekundo.

Med take najnovejše izdelke spada Atim Super tvrdke Amica, ki omogoča pršenje s tekočino in prahom. Za te škropilnice se rabijo močnejše tekočine (z manj vode); navodila za pravo koncentracijo so na ovitku. Škropilnica se obesi na srednje močan traktor. Sodček za škropilo ima vsebino 200 litrov. Škropilne šobe se more po volji zapreti ali odpreti in poljubno usmeriti.

Za trte v vrsti sa rabi vse štiri škropilne šobe, za drevesa le eno najvišjo, za nizke rastline prav tako le eno toda najnižjo. Stroj tudi sam natoči škropilo v rezervoar v 2 do 3 minutah in ga krepko meša. Na en hektar lahko porabi od 65 do 1.350 litrov tekočine ali 8 do 430 kg prašila. Škropiljenje s takim strojem je hitro in zelo učinkovito.

in vsi, ki so zanjo glasovali. Število volivcev slovenske liste je sicer nekoliko upadlo, toda to ne sme jemati poguma ne voditeljem ne volivcem. Rahla izguba glasov Slovenske skupnosti mora vse nas, ki še slovensko čutimo, vzpodbujati k nadaljnjim naporom, da bo med nami še več mož in fantov, deklet in žena, ki bodo šli v boj proti konformizmu in proti propagandi velikih vsedravnih strank in njihovega denarju za obstoj in nadaljnji razvoj naše slovenske skupnosti v Italiji.

Komunistični partiji Italije, ki misli, da

bo požagala slovensko lipo, pa povemo, da so to poskušali že mnogi drugi pred njo (nemški in italijanski liberalci pod staro Avstrijo, fašisti pod Italijo, potem nacisti in še drugi), a slovenska lipa je zmeraj zopet ozelenela. Tudi PCI in PSI je ne bosta požagala, ker ima korenine globoko v krvi in v kosteh nešteti slovenskih ljudi, tudi slovenskih partizanov, ki so za slovenstvo trpeli in dali svoje življenje. Zato z novim upanjem v nove boje!

Brežnjev v ZDA

Od sobote 16. junija zvečer se mudi kot gost severnoameriške vlade v Washingtonu glavni tajnik sovjetske komunistične partije Leonid Brežnjev. V ZDA bo ostal deset dni.

Program je zelo natrpan in bo imel Brežnjev le malo časa za razvedrilo. V glavnem bodo razgovori potekali v Washingtonu na predsedniški pristavi Camp David in morda v poletni predsedniški rezidenci San Clemente v Kaliforniji.

Od razgovorov si obe strani mnogo obeta. Pri tem gre seveda za dvostranske odnose, zlasti za okrepitev trgovinskih stikov. Gotovo pa bodo prišli na vrsto tudi zunanje-politični problemi kot je npr. Bližnji vzhod.

DODATNI SPORAZUM O VIETNAMU

Ameriška vlada in vlada Sev. Vietnamu sta dosegli sklep o ustavitvi ognja 27. januarja letos. Sporazum je bil podpisan v Parizu, pa je bil že stokrat in stokrat kršen, kajti komunistični gverilci vietkong napadajo naprej, vojski vlade v Saigonu pa prav tako udarce pridno vračajo.

Da bi pariški sporazum ne postal kos papirja, sta se Nixonov odposlanec Henry Kissinger in zastopnik severnovietnamske vlade Le Duc Tho znova sestala in podpisala nov dokument s 14 točkami, ki je nekaj nov sporazum o starem sporazumu.

Kar zadeva Južni Vietnam, je dokument silno splošne narave in poln meglenih priporočil, ki pravzaprav ničesar ne povedo. Očitno je šlo obema stranema bolj zato, da se pridobi na času kot pa za resnično reševanje južnovietnamskega problema.

Med priporočili je tudi rečeno, da morata »obe strani« (to je Saigon in komunistično gibanje vietkong) storiti vse, da bo čimprej ustanovljen »Svet narodne sprave«. Ta svet naj bi izvedel volitve na vsem ozemlju Južnega Vietnamu, ki jih pa Saigon in vietkong različno pojmuje.

SILEN PADEC ITALIJANSKE LIRE

Italijanska lira drsi neprestano navzdol. Zlasti hudo, kar za 4 odstotke v enem

Osrednja Afrika trpi sušo

Papeška ustanova »Cor Unum« se je odločno zavzela za naglo pomoč težko prizkušanim deželam Osrednje Afrike, ki trpijo zaradi izredno hude suše. V nekaterih predelih že več let ni bilo dežja. Zelenje je požgano, živina poginja.

Na zadnjem posvetu vodstva organizacije »Cor Unum« so bili prisotni tudi škofje iz prizadetih dežel, ki so opisali tragični položaj. Vodstvo je takoj zaprosilo vse katoliške dobrotelne ustanove, naj nudi učinkovito pomoč zlasti z iskanjem vode in kopanjem vodnjakov. Ustanova je dala takoj na voljo milijon dolarjev.

Misijonarka Silva Žužek potuje

Ta misijonarka je do sedaj kot misijonska zdravnica delovala v Ugandi. Nedavno so jo predstojniki prestavili v drugo afriško državo Gano. Prestavitev je izkoristila, da se je spotoma za en teden ustavila v Sloveniji, kjer je imela okrog 15 skioptičnih predavanj po cerkvah in raznim verskim skupinam. Predavanja je že vnaprej pripravil njen brat jezuitski pater Miha Žužek. Iz Slovenije je odpotovala na misijonski obisk naših rojakov v Cleveland (ZDA), julija bo obiskala Slovence v Argentini, nato pa se bo vrnila v Afriko.

Kamenčki

9.

Pred nedeljskimi volitvami v deželni svet so vse stranke hitele zatrjevati, koliko so napravile za gospodarski in socialni napredek v naši deželi. Tudi dr. Berzanti, predsednik deželnega odbora, je v petek 16. junija napravil po televiziji obračun o delu deželne odbora in deželne sveta v zadnji delovni dobi.

Toda med vsemi temi politiki si ni nihče upal povedati, koliko je dežela napravila za Slovensko Benečijo. Niso si upali omeniti Benečije zato, ker so zanjo napravili le malo več kot nič. Tudi na malem zemljevidu, ki so ga izdali ob tej priložnosti in kjer so začrtane ceste v deželi Furlanija-Julijska krajina, se vse konča pri Cedadu. Slovenske Benečije kakor da je ni.

Te deželice pod Matajurjem in resnici ni, kadar je treba deliti kaka finančna sredstva in delati načrte za gospodarski razvoj. Vsi imajo pred očmi le velike centre, ki imajo vedno vsega dovolj. Brali smo npr. o milijardah, ki jih je deželni odbor določil in deloma tudi že nakazal za Tržič: 12 milijard za razne šolske in športne namene, 9 milijard za razvoj industrije, 27 milijard za pristanišče in njegove potrebe, 8 milijard za novo bolnišnico in še marsikaj drugega.

Kaj so nakazali in kaj so storili za Slovensko Benečijo? Benečijo glosilo Dom piše: »V naši Benečiji se je socialno-gospodarski in politični položaj tako poslab-

šal, da lahko resno dvomimo, da bo mogla še fizično in posebno še narodno preživeti« (Dom, maj 1973).

V evangeliju je rečeno, da kdor ima, se mu bo še dalo, kdor nima, se mu bo še tisto vzelo. Tako ravnajo odgovorni politiki glede Benečije. Delajo in nalagajo kapital tja, kjer je že, jemljejo pa ljudem od ust kruh, kjer ga že itak imajo malo. Spričo milijard namreč, ki sta jih dežela in država naložili drugod po naši deželi, je tistih nekaj cent, ki so jih asfaltirali in nekoliko razširili v Slovenski Benečiji, samo boljša pot za odhajanje v tujino. Saj poleg nekaj nedokončanih cest ni skoraj ničesar, kar bi bili naredili za gospodarski dvig teh dolin ob vzhodni državni meji. Benečani gledajo gotovo z nekoliko zavisti onstran meje v Soško dolino, kjer so ustvarili razne industrijske centre v Anhovem in Kanalu, v Tolminu, Kobaridu, Bovcu. Ljudem le ni treba hoditi po svetu zaradi kruha; dobijo ga bližje domu.

Zaradi tega se Benečani in mi z njimi vprašujemo, ali bo novi deželni svet imel več čuta za pozabljen in zavržen in jim bo pomagal tudi tako, da bo bližje njihovim domovom ustvaril potrebne industrijske centre, ali pa bo v Nadiških in Terških dolinah ustvaril rezervate za divjačino in za počitniške hišice bogatinov iz nižin.

(r-r)

Volivni rezultati v slovenskih občinah na Goriškem

(V oklepaju so izidi deželnih volitev leta 1968).

Gorica: Slov. skupnost 1892 (1988); PCI 3465 (2855); PSDI 2446; PSI 2837; DC 12.642 (12.332); PRI 875 (364); MSI-DN 3055 (2250); PLI 1368 (2348).

Sovodnje: Slov. skupnost 373 (315); PCI 331 (188); PSI 217 (0); DC 70 (108); PSDI 55 (0); PRI 19 (9); MSI 11 (8); PLI 7 (9).

Stevec: Slov. skupnost 248 (238); PCI 104 (73); PSI 66 (0); PSDI 14 (0); DC 41 (36); MSI 13 (7); PRI 11 (7).

Doberdob: Slov. skupnost 206 (217); PCI 455 (377); PSI 81 (0); PSDI 20 (0); DC 67 (83); PRI 20 (7); MSI 13 (4).

V ostalih občinah se je Slov. skupnost takole odrezala: Krmin 76, Koprivno 3, Dolenje 4, Fara 3, Fogliano-Redipuglia 6, Gradiška 6, Gradež 7, Mariano 5, Tržič 68, Moraro 1, Moša 17, Romans 2, Ronke 52, Zagraj 2, San Canziano 1, San Lorenzo pri Moši 10, Staranzano 6, San Pietro d'Isonzo 1.

† dr. Lovrenc Fabiani

Dne 27. maja je v Gorici umrl dr. Lovrenc Fabiani, sin slavnega arhitekta Maksa Fabianija. Več kot štirideset let je preživel v Milanu in Lombardiji, zato so ga Goričani le malo poznali. Bil pa je znamenit znanstvenik, Slovenec ter v svojem najglobljem bistvu demokrat. Zato je prav, da se ga vsaj ob smrti spomni naša širša javnost.

Pok. dr. Lovrenc je bil pristen Krašev. Rodil se je v Kobdilu pri Stanjelu v juliju 1907. Kot študent je prehodil ves bližnji in bolj oddaljeni Kras, Vipavsko dolino, Trnovski gozd, Čaven. V Milanu je študiral agronomijo. Tista leta se je vneto udeleževal antifašističnega dela med visokošolci. Zato so ga leta 1927 poslali v konfinacijo na Lipari. Na otoku je našel konfiniranca Turka iz Sempolaja na Krasu. Pozneje sta prišla iz Trsta dr. Dorče Sardoč in Žerjal, nato iz Tolmina dr. Tuta, takrat še mlad študent. Malo pozneje se je tej skupini pridružil še goriški politik dr. Janko Kralj, s katerim se je pozneje rad družil. Pomembni antifašist prof. Rosselli in sedanji senator Parri sta mu izkazovala pristržno prijateljstvo. Pogostokrat je bil priljubljen gost v Rossellijevi družini. Pok. dr. Fabiani je vedno želel biti doma na svojem posestvu in ga obdelovati, a mu ni bilo dano. Med zadnjo vojno je deloval v odporiškem gibanju v Milanu.

Veliko je njegovo znanstveno delo. Kot agronom se je bavil zlasti s preučevanjem žitaric, posebno pšenice. Na tem polju je imel mnogo prijateljev znanstvenikov po vsej Evropi. Pri svojih preiskavah je dosegal, da so žita, pridelana po določenih načinih, škodljiva za človeško zdravje. Žita res pride več in na pogled so zrna lepša in večja, a zdravje trpi. Zato so ga tudi napadali, toda nasprotovanja se ni ustrašil. Resni raziskovalci so ga zaradi tega še bolj cenili. Bil je velik idealist in zagovornik resničnih svoboščin za vse narode.

Umrl je razmeroma naglo po operaciji. Počiva v domači zemlji na goriškem pokopališču v grobnici svojega očeta.

Vrh

Preteklo nedeljo je vrhovska skupnost doživela slovesnost prvega sv. obhajila, ki so ga prejeli dva dečka in tri deklice. Po skoro polletni odsotnosti je bil ta dan spet med svojimi verniki domači župnik Jože Jurak. Skupaj s p. Brunom je opra-

vil sv. mašo, otrokom govoril in jim potem podelil evharističnega Boga, otroški zbor pod vodstvom organista Janeza Pavletiča pa je pristrčno prepeval in vso slovesnost še bolj popestril.

V soboto 9. junija je bila v vrhovski šoli tudi lepa prireditev ob zaključku šolskega leta. Otroci so nastopili z več prizorčki in recitacijami, otroški zbor pa je zapel več pesmi na začetku in na koncu prireditve.

Naj omenimo v zvezi z otroškim zborom, da ga je prišla pred časom snemat tudi tržaška radijska postaja. Brez dvoma je to lepo priznanje za otroke same kot za dirigenta, saj vzorno hodijo k vajah, pojejo pa tudi tako pristrčno, da bi jih človek še in še poslušal.

Jamlje

V nedeljo smo lepo praznovali sv. Antona Padovanskega, ki je patron jamejske cerkve in župnije. Prišlo je precej častilcev priljubljenega svetnika tudi iz bližnjih vasi, posebno iz Doberdoba. Vreme je bilo nepričakovano ugodno, tako da se nam ni bilo treba potiti v pripekajočem soncu kot marsikakšna druga leta. Z našim gospodom sta somaševala tudi gg. David Ožbot in Anton Lazar, župnik iz Doberdoba, ki nam je iskreno govoril o naši veri v Sv. Trojico in tudi nesel Najsvetejše med procesijo. Okusno so bili tudi postavljeni štirje oltarji. Ubrano petje in pobožna molitev sta spremljala vse bogoslužje.

Devin-Štivan

Tudi v Devinu smo na binokosti imeli prvo sv. obhajilo. Cerkev vodi Sv. Duh in je zato najbolj primerno, da prav ta dan otroci pristopijo k prvemu sv. obhajilu in prejmejo od Jezusa vso polnost milosti, s katerimi bo Sv. Duh oblikoval njihove duše, da bodo rastle polni milosti in resnice pred Bogom in sredi ljudi.

Kakor je že sporočil Katoliški glas v zadnji številki, bomo imeli v Štivanu pri Devinu v nedeljo 15. julija popoldne ob 18. uri ponovitev nove maše enega izmed letošnjih novomašnikov, ki bodo posvečeni v Kopru na praznik svetih apostolov Petra in Pavla.

Jasno je, da ne bomo imeli velike zunanje slovesnosti, ker se pač nimamo kaj postavljati z novomašnikom, ki ni iz našega vrta. Vsa slovesnost bo usmerjena v ponižno prošnjo, da bi se nas Bog usmilil in obudil kak duhovniški poklic tudi pri nas na Goriškem, med mladimi in odraslimi. Saj je tako žalostno pa tudi sramotno, da smo prišli tako na popoln nič, kar je znamenje, da je naša duhovna moč izsušena in izčrpana.

Duhovnik je svojemu ljudstvu velik dar božji; Jezus je rekel: »Prosite in se vam bo dalos«, zato naj bi bila ponovitev nove maše v Štivanu 15. julija iskren in množičen klic k Bogu za duhovniške poklice.

Pridite, poklekimo in povzdignimo roke v pobožni molitvi k Bogu, od katerega prihaja vsak dober dar. To bo gotovo več pomagalo kakor vsako drugo več ali manj iskreno govorjenje in pisarjenje o duhovnih poklicih.

Priložnostni govornik bo msgr. Franc Močnik.

List s častiljivo starostjo

V Luxemburgu izhaja že 125 let »Luxemburger Worte«, ki je pisan največ v nemščini, deloma pa v francoščini in »luxemburščini«, ki je dialekt nemščine. Velja za katoliški list in je bil vedno v službi »resnice in pravice«. Izhaja v 78.000 izvodih.

Simbol Pariza - Eifflov stolp, na katerega se bodo naši romarji lahko povzpeli med ogledovanjem francoske prestolnice

Udeležencem romanja v Francijo!

Kot smo že svoj čas javili, bomo odpovali na romanje v Francijo v nedeljo zvečer 1. julija s Simplon-expressom. Odhod s tržaške postaje je ob 20,22. Zato naj se zberejo romarji s Tržaškega eno uro prej na postaji, da dobijo še zadnja navodila in se namestijo v rezerviranih vagonih.

Romarji z Goriškega se bodo pridružili na postaji v Tržiču (Monfalcone). S tržaške postaje odpelje vlak ob 20,26. Iz Gorice naj odpotujejo z vlakom ob 19,06. Tako bodo v Tržiču ob 19,25. Za zamudnike je iz Gorice sicer še en vlak ob 19,50, ki pride v Tržič ob 20,20, torej komaj šest minut pred odhodom Simplon-expressa. Zato je bolje ne zanašati se nanj. Romarji naj spoved opravijo že doma. Preskrbijo naj si tudi francoske franke. V Franciji je zamenjava lire precej slabša kot tu pri nas. Za prtljago je vsak osebno odgovoren. Za potovanje služi ali veljavna osebna izkaznica (ne sme biti stara od dneva izdajanja več kot pet let!) ali veljaven potni list.

Iz Pariza se bomo prav tako vrnili s Simplon-expressom. Povratek je v soboto 7. julija. Vlak pride v Trst ob 10,56. Udeleženci iz Gorice imajo zvezo v Tržiču. Če ne bo obetne zamude, bodo v Gorici ob 11,06, v primeru zamude pa ob 13,04.

Slovenski starši! Samo v slovenski šoli se bo vaš otrok naučil dobro materinskega jezika in jezika večinskega naroda!

OBVESTILA

Vodstvo Zavoda sv. Družine vabi vse prijatelje zavoda na srečanje, ki bo v zavodskih prostorih to nedeljo 24. junija ob 11. uri.

V prostorih šole v ul. Randaccio v Gorici bo v torek 26. t. m. ob 16,30 otvoritev razstave osnovne šole in otroškega vrta, združena s kratkim kulturnim sporedom. Ta dan bo razstava odprta do 18. ure, naslednji dan v sredo 27. junija od 9. do 18. ure in v četrtek 28. junija samo do 11. ure.

Vpisovanje v prvi razred na vseh slovenskih osnovnih šolah v območju didaktičnega ravnateljstva Gorica-Doberdob se je pričelo v sredo 20. junija in bo trajalo do konca tega meseca, vedno v dopoldanskih urah. V pošteved pridejo otroci, rojeni v letu 1967. Učenci ostalih razredov bodo avtomatično vpisani v naslednje razrede.

Slovenski starši! Ne pozabite na svojo dolžnost: mesto vašega otroka je le v slovenski šoli!

Farni praznik sv. Janeza Krstnika v slovenski duhovni v Gorici bomo slovesno obhajali po sledečem sporedu: na predvečer v soboto 23. junija bo sv. maša ob 20,30, v nedeljo na praznik 24. junija pa ob 8. in 12. uri. Popoldne ob 16. uri bo slovesni blagoslov. Pridite v čim večjem številu in počastite zavetnika naše duhovni!

Š P O R T

Odbojarski turnir

»Pokal Peter Špacapan«

Tudi letos bo S. Z. Olympia organizirala odbojarski turnir v spomin pokojnega Petra Špacapana. Turnirja se lahko udeležijo moštva, včlanjena v FIPAV vseh »divizij« do »serie C« vključno. Vršil se bo na igriščih na odprtem in se bo začel predvidoma v soboto 23. t. m.

DAROVI

Za Katoliški dom: N. N. 8.500; Marijina družba 10.000; U. Z. 3.000; Bremec Stefanija 2.000; N. N. 2.000; N. N. 2.000; N. N. 1.000; N. N. 1.000; N. N. 2.000 lir.

Za slovenske misljonarje: slovenska župnija v Gorici 202.000 lir.

Za cerkev sv. Ivana v Gorici: N. N. 5.000; Marija Brataševc 1.000; v spomin na pokojnega brata, dekana Alojza Pavlina, sestra Marija vd. Brisco 3.000; I.F.B. ob smrti drage mame 10.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: Marija Feriani-Ferjančič Bogu v zahvalo ob 80-letnici 100.000; N. N. 10.000; N. N., Ronke, 4.000; N. N. v spomin na pok. s. Urbano Gorup 5.000; N. N. 5.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Mario in Pepka Dolenc 2.500; isti 2.500; Ivanka Mesar-Dolenc 2.000; Justina Gombač-Daneu 4.200; namesto cvetja na grob Angele Sosič-Morpurgo: N. N. 1.000, družina Vidau 2.000; družina Trento 2.000; Terezija Škerlavaj 1.000; Sosič Mara v spomin sestre Angele 5.000; Škerlavaj-Hrovatin Meri v spomin sina Rinalda 20.000; družina Bidoia v spomin na pok. mamo 10.000; družina Hrovatin 4.000; N. N. 2.000; Jakovina Pahor namesto cvetja na grob Karla Malalan 2.000; Sosič-Malalan Zmaga in družina Malalan v spomin moža odn. brata Lučka 10.000; Terezija Škerlavaj namesto cvetja na grob. Lučka 1.000; Šferco Luigi 3.000; N. N. 2.000; N. N. 8.000; Ana Crismani v spomin moža Milana 10.000; Justina in sestre Hrovatin namesto cvetja na grob Milana Sosič 5.000; družina Vidali 1.000 lir.

Za cerkev v Sv. Križu: domači ob smrti drage mame Vide 13.500 lir.

Za popravilo orgel v cerkvi na Opčinah: N. N. v spomin Angele Sosič-Morpurgo 10.000; Brišček-Dolenc Danica 2.000; Skabar Valerija in Sosič Pija namesto cvetja na grob Lučkota Malalan 10.000; družina Sosič v isti namen 3.000; Ribarič Slava 1.000; Matiti Vida 5.000 lir.

Za cerkev v Bogdancih: dr. A. K., Trst, 2.000 lir.

V spomin na pokojne starše in brata dekana Alojza Pavlina daruje sestra Pina Busoni iz Firenc po 2.000 lir za Zavod sv. Družine in za Alojzijevišče.

V počastitev spomina dr. Milka Perkana daruje družina Milan Hreščak za tržaške skavte 15.000 in za cerkev na Opčinah 15.000, za cerkev v Trebčah pa Magda Hreščak 15.000 lir.

Za cerkvico na Banah: N. N. 10.000 lir.

Za cerkvico na Ferlugah: Grahor Tončka 1.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

RADIO TRSTA

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15.

Dejstva in mnenja: 14.30 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Sporod od 24. do 30. junija 1973

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 11.15 Mladinski oder: »Brez doma«. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 12.30 Nepozabne melodije. 15.45 »Slana voda«. Veseloigra. 17.40 Koncert. 20.30 Sedem dni v svetu. 20.45 Pratika.

Ponedeljek: 11.35 Opoldne z vami. 14.30 Pregled slov. tiska v Italiji. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.30 Koncert. 19.10 Odvetnik za vsakogar. 20.35 Slovenski razgledi.

Torek: 11.35 Pratika. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.30 Komorni koncert. 19.10 O kmečkih puntih. 19.25 Za najmlajše. 20.35 H. Marschner: »Hans Heiling«, opera.

Sreda: 11.35 Opoldne z vami. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.30 Koncert. 19.10 Higiiena in zdravje. 19.20 Zbori in folklor. 20.35 Simfonični koncert. 21.05 Za vašo knjižno polico.

Četrtek: 11.35 Slovenski razgledi. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.30 Skladatelji naše dežele. 19.10 Govorimo o ekologiji. 19.25 Za najmlajše. 20.35 »Pogovori s Shmuelom«. Drama. 21.25 Zabavna glasba. 21.50 Skladbe davnih dob.

Petek: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Komorna glasba. 11.00 Mladinski oder: »Mrtvo srce«. 11.35 Opoldne z vami. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.30 Sodobni ital. skladatelji. 19.10 Pripovedniki naše dežele. 19.20 Zbori in folklor. 20.35 Delo in gospodarstvo. 20.50 Koncert.

Sobota: 11.35 Poslušajmo spet. 15.45 Avtoradio. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.30 Koncertisti naše dežele. 19.10 Družinski obzorik. 19.25 Revija zborovskega petja. 20.35 Teden v Italiji. 20.50 »Mučeniki tržaške rižarne«. 21.30 Zabavna glasba.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: Trgovski 70 lir, osmrtnice 100 lir, k temu dodati 12% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

ZAHVALA

Dotrpela je naša ljubljena mama

Vida Piščanc vd. Kovač

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki so z nami sočustvovali ob tej bridki izgubi, se udeležili pogreba in darovali cvetje. Zlasti se zahvaljujemo g. župniku za pogrebne obrede in besede tolažbe pri sv. maši, pevcem in vsem, ki so na kateri koli način počastili spomin naše nepozabne mame.

Sin Miloš, hčerki Vanda in Majda z družinama in ostalo sorodstvo

Sv. Križ, Trst, Nairobi, 18. junija 1973

ZAHVALA

Dne 14. junija je umrla naša draga teta

Franciška Družina

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki so nam bili blizu v teh težkih urah.

Nečaka Ludvik in Lina z družinama in ostalo sorodstvo

Trst, 16. junija 1973

ZAHVALA

Po daljši boleznii je vdano v Gospodu zaspala naša ljubljena mama

Jožefa Marušič vd. Pahor

Toplo se zahvaljujemo vsem, ki so ji v dolgi oslabeledosti tako ljubeznivo stregli, zlasti ge. Bazilki in vsem, ki so nam bili ob strani ob uri ločitve. Posebno se zahvaljujemo g. župniku, darovalcem cvetja in številnim prijateljem in znancem, ki so se udeležili pogrebne maše in našo drago mamo spremili na njeni zadnji poti.

Jamlje, Trst, 17. junija 1973

Hčerka Milka, brat Jože in ostali sorodniki

PROSVETNO DRUŠTVO »PODGORA«

privedi v dne 29. in 30. junija ter 1. julija pri župni cerkvi

Praznik štrukljev

Petek, 29. junija ob 18.30: Nogometna tekma med poročenimi in neporočenimi na travniku za Katoliškim domom.

Sobota 30. junija ob 21. uri: Zabavni večer z ansamblom Vikija Ašiča iz Celja.

Nedelja 1. julija ob 18.30: Nastop folklorne skupine iz Sovodenj in raznih pevskih zborov.

Vse dni bo deloval buffet z domačimi štruklji, pečenimi piščanci, klobasami in domačo kapljico. — Bogat srečolov.

TOPLO VABLJENI!